

alle disse Spørgsmaal vedtaget en Fortolkning, som ingenlunde eensidig er til Fordeel for de Vedkommende; jeg kunde meget godt fortolke Loven saaledes, at en Lønningssforfremmelse først fandt Sted senere; det vil sige, at der i Loven kun var Tale om de Lønningssforfremmelser, som fandt Sted, efterat Hærloven og Lønningssloven vare blevne satte i Kraft, men det har jeg ikke gjort. Derimod har jeg vedtaget den Fortolkning, at alle Lønningssforfremmelser, som fandt Sted ifølge Hærlovens Strafftræden, skulde strax komme i Betragtning ved Lønningsslovens Fortolkning. Jeg troer, at man fra et juridisk Standpunkt ret godt kunde forsvare, at man ikke tog Hensyn til de Lønningssforfremmelser, der fandt Sted ved Lovens Strafftræden, men det har jeg ikke troet var billigt imod Statskassen, og derfor har jeg, som sagt, ogsaa i dette Tilfælde aflortet disse Mænd i Bestillingslægg, hvad de have havt i Lønningssforfremmelse; men jeg troer ikke, det er billigt i dette Tilfælde, da Formindstelsen i Indtægter er uforholdsmæssig betydelig. — Forslaget under Nr. 9 er tiltraadt af Udvalget, og jeg skal derfor ikke opholde mig nærmere derved. — Jeg troer endnu med en vis Tilfredsstillelse at turde omtale, at der, efterat der har foreligget saa mange vanskelige Spørgsmaal til Afgjørelse, dog ikke er fremkommet flere Dissenspunkter mellem det ærebe Udvalg og mig, og jeg maa derfor tillade mig ret meget at anbefale, at Thinget vil give mig Medhold i de enkelte Punkter, der her foreligge.

H. Sage: Den høitærede Krigsminister udtalte sin Glæde og Anerkjendelse over den Maade, hvorpaa Udvalget i sine indledende Bemærkninger har udtalt sig. Jeg haaber, at han og tillige Thinget i disse Udtalelser vil see et Vidnesbyrd om, at Udvalgets Fleertal ingenlunde har villet berede den høitagede Krigsminister Vanskeligheder, eller rettere, søie Vanskeligheder til dem, der allerede maatte være tilstede. Jeg forstaaer godt, hvad han siger: Jeg har havt en haard Kamp at stride, jeg har havt Hæren paa den ene Side og Rigsdagen for mig paa den anden Side; der er opstaaet mange tvivlsomme og klibne Spørgsmaal, som jeg har søgt at løse paa den bedst

mulige Maade, nu staaer der kun ganske enkelte tilbage, og med Hensyn til dem bør man ikke stille Forslag, som jeg maa modsætte mig. Det ligger imidlertid i Sagens Natur, at der ved Gjennemførelsen af en Lov som Hærloven maatte være adskillige tvivlsomme Spørgsmaal, tvivlsomme for Krigsministeren, om de ogsaa kunde synes klare for Rigsdagen, og maatte klare for Krigsministeren, hvor de stode tvivlsomme for Rigsdagen. Jeg haaber derfor, at den høitagede Krigsminister i de Forslag, der ere fremkomne, ikke vil see en Mis kjendelse af de Vanskeligheder, han har havt at overvinde, og at han heller ikke deri vil see en Fordømmelse af den Maade, hvorpaa han i det Hele er gaaet frem. Idet Hærloven blev vedtagen, maa det erindres, at baade den og senere Lønningssloven havde en stor Kamp at bestaae, og at dersom Krigsministeren mener i mange Punkter at have imødekommet Rigsdagen, saa vil det vistnok ogsaa erkjendes, at Rigsdagen i mange Punkter har imødekommet ham, og at ligesom han maa sætte sin Værelse i at have gennemført denne Lov, saaledes maa han ogsaa finde det naturligt, at Rigsdagen maa sætte sin Værelse i at have vedtaget den og nære det Duffte, strengt at holde paa, at de Anstuelser, der vare gennemgaaende, da Loven blev vedtagen, strengt blive overholdte. Nu er der med Hensyn til det første Punkt, Krigsministeren navnlig har dvælet ved, en Erkjendelse fra selve Krigsministerens Side af, at der ikke er nogetsomhelst Netskrav for de 4 Officerer, som der er Spørgsmaal om. Der er ikke i Lønningssloven med eet Ord talt om Remonteringss- og Commandotillæg; der tales kun om pensionsberettigede Indtægter og om Fourage. Og det erkjendes af den høitagede Krigsminister, at der kun er Tale om Lønningssforfremmelse i Forhold til selve Lønningsslovens Bestemmelser, der maae tages i Betragtning; men det gjør mig dog ondt, at den ærebe Minister desuagtet har staaet paa som Noget, der kunde komme i Betragtning, at hidtilværende Lønning skulde være anden Lønning end den, der var nydt førend Lønningssloven. Naar der nu er Spørgsmaal om at give de nævnte Tillæg, saa siger Udvalgets Fleertal fra sit Standpunkt: Det kunne vi ikke godt gjøre, thi vi